

D E C I Z I E

06 iunie 2012

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Eugenia Fistican
Tamara Chișca-Doneva

examinând în ședință publică recursul declarat de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspunderea Limitată „Tarservice-Companie” împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru agricultură cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2011, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 04 august 2011, SRL „Tarservice-Companie” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru agricultură cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 12 octombrie 2010 Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a adoptat Proces-verbal privind examinarea dosarului de subvenționare Nr. 1009TR16 prin care a respins cerințele companiei „Tarservice-Companie” SRL privind eliberarea subvenției.

Procesul-verbal menționat a fost atacat de către reclamant prin cerere prealabilă la Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, care însă, a respins cererea prealabilă prin Decizia nr. 334 din 06 iulie 2011.

Consideră reclamantul, că procesul-verbal din 12 octombrie 2010 este ilegal și pasibil de anulat din următoarele considerente:

Procesul-verbal a fost bazat pe o mulțime de argumente absolut neîntemeiate, în același timp Decizia nr. 334 din 06 iulie 2011 a fost adoptată nu din cauză că în realitate de către reclamant au fost comise careva încălcări ale Regulamentului cu privire la modul de utilizare a mijloacelor fondului pentru subvenționarea producătorilor agricoli, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 167 din 09 martie 2010, dar din cauză, că Agenția, prin emiterea procesului-verbal deja ilegal a respins cererea privind eliberarea subvențiilor și acest fapt trebuia să fie confirmat de către organul emitent și în continuare, deși a fost ilicit.

De asemenea indică că pârâtul î-și întemeiază refuzul în eliberarea subvenției prin faptul că dosarul companiei „Tarservice-Companie” SRL nu corespundea

prevederilor Regulamentului. Astfel, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură menționează că la documentele dosarului nu a fost anexată copia certificatului de înmatriculare în Registrul de stat al transporturilor, ceea ce este prevăzut în Regulament. Totodată, pârâtul consideră că înregistrarea tehnicii procurate de solicitant în Registrul de stat al transporturilor este obligatorie în baza p. 1 al Regulamentului cu privire la Registrul de stat al transporturilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1047 din 08 noiembrie 1999 și p. 6 al Regulamentului Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Tehnică „Intehagro”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 607 din 28 iunie 1999.

Menționează că potrivit p. 2 al Regulamentului cu privire la Registrul de stat al transporturilor, Registrul transporturilor este un sistem informațional automatizat unic, care cuprinde informația tehnică, economică și juridică despre mijloacele de transport auto și moto, tractoarele, mașinile și mecanismele specializate pentru construirea drumurilor, pentru ameliorări, mașini agricole și mecanisme, remorci pentru ele, navele flotei de capacitate mică. Art. 2 al Legii privind siguranța traficului rutier prevede că vehicul este un sistem mecanic, cu sau fără autopropulsie, destinat transportului de persoane și de bunuri, echipat sau nu cu mecanisme care pot executa anumite lucrări, iar vehicul autopropulsat - vehicul care se deplasează prin dezvoltarea unei surse proprii de energie. Aceste noțiuni se confirmă și prin prevederile p. 1 al Regulilor de înmatriculare a mijloacelor de transport, aprobate prin Anexa nr.2 la Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.1047 din 08 noiembrie 1999, care prevede că înmatricularea de stat a mijloacelor de transport auto și moto, a tractoarelor, a altor mașini și mecanisme autopropulsate, remorcilor acestora, se efectuează de către inspectoratele „Intehagro”.

Totodată, a subliniat că Compania a procurat 2 cultivate KIIM-14,5, care se reprezintă unealtă agricolă suspendată, adică nu are motor și, ca urmare, nu este un mecanism autopropulsat.

În același timp, în procesul realizării practice a prevederilor Hotărârii nr. 1047 la Sistemul de date în cauză a fost adăugat capitolul adițional - „Mecanisme agricole fără motor”, însă, existența acestui capitol nu este prevăzută în Regulamentul respectiv, nu se reglementează printr-un act normativ și, ca urmare, nu este obligatorie și se efectuează numai după dorința proprietarului în baza cererii speciale, înaintate de el.

Astfel, este evident că echipamentul agricol procurat nu este pasibil înregistrării obligatorii la Registrul de stat al transporturilor și ca urmare, nu este necesară și prezentarea Extrasului din Registrul în cauză.

Mai indică că, Guvernul Republicii Moldova, luând în considerație situația susmenționată și reieșind din faptul că înregistrarea la Registrul de stat al transporturilor a mecanismelor agricole fără motor nu este obligatorie, a indicat în punct 38 al Regulamentului, că copia de pe certificatul de înmatriculare a tehnicii și de pe pașaportul tehnic, se anexează la cererea „după caz”. Adică, referitor la mecanismele agricole fără motor, certificatul de înmatriculare se anexează doar în caz, dacă proprietarul a decis să efectueze înregistrarea mecanismului la Registrul și s-a efectuat astfel de înregistrare până la momentul înaintării cererii, în alte situații drepturile lui asupra mecanismului pot fi dovedite prin alte documente, în caz contrar,

necesitatea prezentării obligatorii a certificatului de înmatriculare ar fi fost indicate în Regulament în mod direct.

Concomitent, indică că, din punct de vedere a necesității dovedirii dreptului de proprietate prin prisma cap. VI al Concepției sistemului de subvenționare, dreptul de proprietate asupra echipamentului procurat a fost confirmat atât prin facturile fiscale anexate, cât și prin alte documente.

Menționează că, nici un punct din Regulamentul în cauză nu prevede că dreptul de proprietate asupra obiectului subvenției este strict necesar.

În același timp, scopurile principale ale programului de subvenționare prevăzute în Capitolul III al Concepției sistemului de subvenționare a producătorilor agricoli pentru anii 2008-2015, aprobate prin Hotărârea nr. 1305 din 28 noiembrie 2007 sunt încurajarea investițiilor în sectoarele profitabile și stimularea creșterii productivității culturilor agricole și a îmbunătățirii calității produselor agricole. Iar Compania „Tarservice-Companie” SRL, fiind asociatul unic al firmei agricole „Agrogled” SRL, a decis să asigure întreprinderii-fiice posibilitatea de a folosi în procesul lucrării pământului tehnologii moderne și, în același timp, să elibereze „Agrogled” SRL de la cheltuieli considerabile necesare pentru procurarea tehnicii noi.

Totodată, menționează și faptul că includerea mecanismelor procurate în capitalul social al companiei „Agrogled” SRL nu a adus Companiei oricare profit direct, care ar putea să compenseze parțial cheltuielile asumate.

Consideră, că „Tarservice-Companie” SRL real a contribuit la dezvoltarea agriculturii Republicii Moldova prin procurarea tehnicii agricole moderne și asigurarea folosirii ei în procesul lucrării pământului. Reieșind din conținutul Concepției și Regulamentului anume aceste acțiuni sunt favorizate de stat și se stimulează prin acordarea asistenței financiare sub formă de subvenții, iar de facto a respectat toate condițiile necesare pentru obținerea subvenției.

Solicită anularea procesului-verbal nr. 1009TR16 din 12 octombrie 2010, emis de Agenția de investiție și Plăți pentru Agricultură prin care cerea privind eliberarea subvenției înaintată de SRFL „Tarservice-Companie” a fost respinsă.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2011, acțiunea a fost admisă, anulat procesului-verbal nr. 1009TR16 din 12 octombrie 2010, emis de Agenția de investiție și Plăți pentru Agricultură prin care cerea privind eliberarea subvenției înaintată de SRFL „Tarservice-Companie” a fost respinsă și obligată Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură să achite în baza cererii înaintate și documentelor anexate în folosul SRL „Tarservice-Companie” compensație parțială în sumă de 200000 lei, cheltuieli pentru procurarea în februarie-martie a 2 cultivate KIIM-14,5, în sumă totală de 726403 lei.

La 29 decembrie 2011, Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură a depus împotriva hotărârii primei instanțe recurs nemotivat, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingerea acțiunii.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 30 ianuarie 2012 a fost dispus de a nu da curs cererii de recurs depusă de către Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură, fiind comunicat recurentului despre necesitatea prezentării recursului motivat în termen de 15 zile din momentul recepționării prezentei încheieri.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 14 martie 2012 a fost restituit recursul Agenției de Investiție și Plăți pentru Agricultură, fiindu-i remis recursul cu toate documentele anexate.

La 26 martie 2012, Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură a declarat din nou recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termen și admiterea acestuia, casarea hotărârii atacate cu emiterea unei noi hotărâri de respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că hotărârea primei instanțe este neîntemeiată, deoarece prima instanță nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond și nu a aplicat legea care urma a fi aplicată.

Reprezentantul recurentului Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură - Grigore Cheptene, în ședința instanței de recurs, a susținut recursul, solicitând repunerea în termen și admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Reprezentantul intimatului SRL „Tarservice-Companie” – Sicinski Alexandr, în ședința instanței de recurs, a indicat la netemeinicia recursului în fond, totodată fiind invocată și depunerea lui în afara termenului legal.

Audiind declarațiile părților, studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că urmează a fi respinse atât cererea de repunere în termenul de declarare a recursului, cât și recursul cu menținerea hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 417 al.(1) lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Astfel, actele cauzei atestă că la 29 decembrie 2011, Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură a depus un recurs nemotivat împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2011, iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 14 martie 2012 cererea de recurs a fost restituită Agenției de Investiție și Plăți pentru Agricultură, fiindu-i remis recursul cu toate documentele anexate.

Temei de adoptare a încheierii menționate a constituit neîndeplinirea în termenul stabilit și fără motive întemeiate de către Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură a încheierii Curții Supreme de Justiție din 30 ianuarie 2012 prin care a fost dispus de a nu da curs cererii de recurs depusă de către Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură 29 decembrie 2011 și acordat recurentului, pentru prezentarea recursului motivat, termen de 15 zile din momentul recepționării încheierii.

La fel, după cum rezultă din materialele cauzei și din conținutul încheierii Curții Supreme de Justiție din 14 martie 2012, conform avizului de primire, copia încheierii Curții Supreme de Justiție din 30 ianuarie 2012 a fost recepționată de către Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură la 02 februarie 2012, pe când recursul motivat a fost depus doar la 14 martie 2012.

Conform art. 30 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, hotărârea instanței de contencios administrativ asupra acțiunii judecate în fond poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la data pronunțării sau de la data comunicării hotărârii integrale, în cazul în care acțiunea este judecată în lipsa părții, dacă legea nu dispune altfel.

În acest context și prin prisma normei enunțate se reține că noul recurs depus de către Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură deja la 26 martie 2012 este unul tardiv, declarat în afara termenului legal.

Cu toate că recurentul Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură a solicitat repunerea recursului în termen, în susținerea acestei cerințe nu a fost invocat nici un motiv, inclusiv și întemeiat, care ar justifica încălcarea acestui termen, or, motive invocate au fost examinate de către instanța de recurs ce rezidă din conținutul încheierii Curții Supreme de Justiție din 14 martie 2012.

Pe când, repunerea în termenul de recurs, de către instanța de recurs, poate avea loc, în condițiile art. art. 402 alin. (3), 116 CPC, doar în privința persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură, cu anexarea, la cererea de repunere în termen, a probelor ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului în termen.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs în susținerea cerințelor de repunerea recursului în termen sunt neîntemeiate și nu poate servi drept temei pentru admiterea cererii de repunere în termen.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că recurentul a omis termenul de declarare a recursului din motive neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a respinge cererea Agenției de Investiție și Plăți pentru Agricultură cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului și de a respinge recursul depus de Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură ca depus cu omiterea termenului de declarare a recursului.

În conformitate cu art.116 al.(5), art. 417 alin. (1), lit. a), art. 419 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge cererea Agenției de Investiție și Plăți pentru Agricultură cu privire la repunerea în termen de declarare a recursului.

Se respinge recursul Agenției de Investiție și Plăți pentru Agricultură împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2011, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspunderea Limitată „Tarservice-Companie” împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru agricultură cu privire la contestarea actului administrativ, ca depus cu omiterea termenului de declarare a recursului.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Eugenia Fistican

Tamara Chișca-Doneva